

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/56/2019
Identifikačné číslo spisu: 2602899846
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2602899846.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu NONA TRADE s.r.o., Hlavná 631/2, Kráľovský Chlmec, IČO: 36 190 373, právne zastúpený advokátskou spoločnosťou JUDr. Patrik Holínga, s.r.o. Hlavná 25, Košice, za účasti Spoločnosť ochrany spotrebiteľov /S.O.S/, Bajkalská 2335/3, Poprad, IČO: 42 088 453, proti žalovanému: X.. W. I., S..S.. D. XXXX/X, H., IČO: 33 512 094, zastúpený advokátom JUDr. Václav Sosna, Námestie Slobody 2, Skalica, o zaplatenie 2.183,83,- eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob /97/2015-486 zo dňa 11. júla 2017 jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalovaný m á p r á v o na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Senica, rozsudkom č.k. SI-OCb/14/2012-448 zo dňa 25.08.2014 rozhodol tak, že žalobu o zaplatenie sumy 2.183,83,- eur s úrokom z omeškania 11,46 % ročne za čas od 05.02.2001 do zaplatenia, titulom vrátenia zaplatenej kúpnej ceny za telefóny dodané na základe kúpnej zmluvy od ktorej žalobca odstúpil, zamietol a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 100 % a na náhradu trov konania štátu v sume 1.018,92,- eur.

2/ V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 18.06.2001 domáhal zaplatenia sumy 65 .790,- Skk s 20 % úrokom za čas od 06.01.2001 do zaplatenia a náhrady trov konania. Cítoval uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, ktorý zrušil jeho uznesenie č.k. SI-OCb/14/2002-101 zo dňa 11.09.2007, ktorým Okresný súd Senica návrh žalobcu zamietol. Poukázal na odôvodnenie odvolacieho súdu a v odôvodnení rozsudku zo dňa 25.08.2014 dospel k záveru, že bez ohľadu na existenciu a charakter znalcom zistených vád telefónov, treba prihliadať na skutočnosť, že aj vo vzťahu žalobcu ako kupujúceho na jednej strane a žalovaného ako predávajúceho na strane druhej možno použiť zákon o ochrane spotrebiteľa, účinný v čase kúpy telefónov, aj v čase uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady

tovaru. Citoval ustanovenia Obchodného zákonníka, zákon o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že v prípade vyskytnutých väd 2 mobilných telefónov nebolo preukázané, že by žalobcovi vzniklo právo na odstúpenie od zmluvy alebo prípadne právo na bezplatné odstránenie väd vzniknutých počas záručnej doby.

3/ O odvolaní žalobcu /list v spise 461/ ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 21Cob/97/2015-486 zo dňa 11. júla 2017 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4/ V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd citoval rozsudok súdu prvej inštancie v poradí prvý č.k. SI-OCb/14/2002-101 zo dňa 11.09.2007, v poradí druhý rozsudok Okresného súdu Senica č.k. SI-OCb/14/2002-256 zo dňa 16.03.2006, ktorým v prevažnej časti žalobe vyhovel a zamietol ju len v časti o zaplatenie úroku z omeškania, ktoré rozhodnutie bolo na základe odvolania v napadnutej časti uznesením Krajského súdu v Trnave pod č.k. 31Cob/103/2010-298 zo dňa 19.10.2012 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. S poukazom na rozsudok Okresného súdu v Senici už tretí v poradí konštatoval, že v štádiu vykonávaného dokazovania, súdom prvej inštancie vstúpil do konania na strane žalobcu subjekt Spoločnosť ochrany spotrebiteľov /S.O.S./ Poprad, na základe podnetu žalobcu z dôvodu, že sa jedná o ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že v priebehu konania taktiež došlo k zmene obchodného mena u žalobcu z mena FS Consulting, s.r.o. Košice na NONA TRADE s.r.o. Košice. Skutočnosť o predaji mobilných telefónov kvalifikoval za nespornú, podrobne popísal celý skutkový a právny stav z predchádzajúcich konaní a s odvolaním sa na ustanovenie § 470 C.s.p. uviedol, že vec prejednal podľa § 379 C.s.p. a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa iba podstatnými vyjadreniami strán prednesenými pred súdom prvej inštancie. Citoval Základné princípy Civilného sporového poriadku, čl. 8 a ako prvou námietku sa zaoberal ustanovením podradeným v § 205 ods. 2 písmeno d/ O.s.p., ktoré sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu, v tom zmysle, že skutkové zistenia na základe ktorých bolo vydané rozhodnutie neboli správne. Odvolací súd sa s touto námietkou však nestotožnil a nepovažoval ju za významnú. S odkazom na právnu úpravu uvedenú v § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. v znení účinnom v rozhodujúcom čase uviedol, že zmyslom tohto ustanovenia je prinútiť predávajúceho aby spotrebiteľom uplatnenú reklamáciu vybavil čo najrýchlejšie bez zbytočného odkladu a aby jeho prípadne nečinnosť nespôsobilá ujmu na právach spotrebiteľa. Poukázal na ustanovenie § 623 Občianskeho zákonníka a uviedol, že ak po uplynutí 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie kupujúci neuplatní u predávajúceho právo na výmenu veci alebo právo na odstúpenie od zmluvy, alebo zľavu z kúpnej ceny nemôže byť priznané žalobcovi právo, aby až po uplynutí troch mesiacov a to v prípade preukázania nevybavenej reklamácie v 30 dňovej lehote, i keď má status spotrebiteľa, čomu však ale v tomto konaní tak nebolo. Konštatoval, že takýmto neúmerným predĺžením lehoty na uplatnenie práva na odstúpenie od zmluvy sa spotrebiteľ dostáva do znevýhodneného postavenia voči predávajúcemu a toto právo mu nie je možné priznať. Dôkazné bremeno k tomuto zaťažuje žalobcu, ktorý ako spotrebiteľ reklamujúci vadu tovaru musí deň uplatnenia reklamácie preukázať. Odvolací súd zistil že žalobca takto nepostupoval, právo na odstúpenie od zmluvy u žalovaného neuplatnil, hoci 30 dňová lehota na vybavenie reklamačného konania má povahu hmotnoprávnej lehoty, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po uplatnení reklamácie spotrebiteľom a končí sa uplynutím 30 dňa za predpokladu dodržania pravidiel uvedených v ustanovení § 122 Občianskeho zákonníka. Konštatovalo, že dôkazné bremeno o prevzatí výrobku na reklamáciu je preto na žalobcovi, a pokiaľ ho neuniesol musí znášať neúspech v spore. V bode 34 odôvodnenia, odvolací súd nepoprel, že predávajúci má povinnosť spotrebiteľovi doklad o reklamacii a o spôsobe vybavenia vydať, ako mu ukladá ustanovenie § 19 ods. 5 a 6 zákona č. 634/ 1992 Zb., ale tento nedostatok je považovaný za porušenie povinnosti, za ktoré porušenie sa ukladá sankcia orgánom, ktorý je oprávnený k uloženiu pokuty, ale nie je dôvodom pre vyhovieť žalobného návrhu. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

5/ O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

6/ Proti tomuto rozhodnutiu, s vyznačeným dňom právoplatnosti 09.11.2017, dovolanie podal žalobca,

doručené Okresnému súdu Senica 21.12.2017.

7/ Dovolateľ, prípustnosť dovolania označil ustanovením § 420 písmeno f/ C.s.p., lebo má za to, že rozhodnutie súdu druhej inštancie je nedostatočne odôvodnené majúce za následok porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nedostatočnosť odôvodnenia dovolateľ vidí v nedostatočnom vysporiadaní sa s argumentáciou žalobcu, to jest s jeho podstatnými argumentami týkajúcimi sa skutkových a právnych otázok ako aj skutočnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo, v nedostatočnom odôvodnení ba priam až v zľahčovaní vo vzťahu k porušeniu povinnosti žalovaného ako predávajúceho, v nedostatočnom odôvodnení presunu dôkazného bremena na žalobcu, ktorý má v spore navyše postavenie spotrebiteľa a používa status tzv. slabšej strany v spore. Vyslovené právne názory odvolacieho súdu o “ bezodkladnosti“ a odstúpení od zmluvy po 3 mesiacoch označil za právne neudržateľné. Taktiež nesúhlasil s argumentáciou odvolacieho súdu, že spotrebiteľ od zmluvy odstúpil až po 3 mesiacoch a nezaoberal sa s tým, že žalovaný žalobcu klamal a zavádzal. Názor krajského súdu v odvolacom konaní, žalobca považuje za absurdný a pokiaľ ho Najvyšší súd Slovenskej republiky nezmení za vytvorenie precedensu, ktorý totálne ovplyvní slovenskú spotrebiteľskú obec. Žalobca opätovne popísal v dovolaní skutkový stav, rozoberal jednotlivé body odôvodnenia napadnutého rozsudku, konkretizoval účely Európskeho súdu, citoval nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúce sa ochrany základného práva na súdnu ochranu v spojitosti s právom na riadne odôvodnenia rozhodnutia, čo je základná zásada spravodlivého súdneho procesu. V závere dovolania presne špecifikoval vady spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení takto:

- S argumentáciou žalobcu
- A právnych otázok ako aj skutočností, ktoré vyšli najavo
- S porušením povinnosti žalovaného ako predávajúceho
- S porušením dôkazného bremena na žalobcu, ktorý má v spore navyše postavenie spotrebiteľa
- a používa status tzv. slabšej strany

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konania s tým že si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

8/ Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

9 /Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu, ako súd dovolací /§ 35 C.s.p./ zákona č. 160/ 2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej C.s.p./, po zistení, že žalobca dovolanie podal včas, je riadne zastúpený, bez nariadenia pojednávania § 443 C.s.p. a skúmal, či voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, je dovolanie prípustné.

10/ Dovolanie smeruje voči rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 11. júla 2017 sp. zn. 21Cob/97/2015-486, ktorým rozhodnutím odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému priznal trovy konania.

11/ Z ustanovenia § 420 písmeno f/ C.s.p., ktorým žalovaný prípustnosť dovolania označil vyplýva, že „dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí,

f/ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

12/ Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

13/ Pre prípustnosť dovolania musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu ide napr. o právo vykonať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku ktorému rozumie, právo aby bol rozsudok strane doručený

do vlastných rúk.

14/ Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písmeno f/ C.s.p. musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu dosahovať mieru a právo porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé konanie sú zásadne „výsledkové“ čo znamená, že i m musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

15/ K časti dovolania, v ktorej žalobca namieta porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces dôvodu nesprávnej aplikácie právneho predpisu, Najvyšší súd Slovenskej republiky toto tvrdenie dovolateľa, nepovažuje za preukázané a s tvrdením dovolateľa, že ide o rozhodnutie odvolacieho súdu zmätočné, sa nestotožňuje.

16/ Dovolateľ v celom obsahu dovolania prípustnosť dovolania konkretizoval vadou zmätočnosti tak, že v podstate nesúhlasil ako nedostatočne sa odvolací súd vysporiadal s jeho argumentáciami, ako nedostatočne zistil skutkový stav, aký právny názor zaujal k otázke odstúpenia od zmluvy po 3 mesiacoch a nesúhlasom kupujúceho s výkladom ustanovenia § 623 Občianskeho zákonníka.

17/ Najvyšší súd Slovenskej republiky jednoznačne nesúhlasí že ide o nepreskúmateľné a zmätočné rozhodnutie, ktorým by došlo k naplneniu dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu, ktorým by bolo znemožnené uskutočňovanie žalobcovi jeho procesných práv. Uvádzaný dôvod dovolateľom „vada spočívajúca v nedostatočnom odôvodnení,“ kvalifikuje ako bezpredmetný, keďže ide iba o účelové tvrdenie dovolateľa, ktoré sa nezakladá na žiadnych právnych základoch.

18/ Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

19/ Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení. Rozhodujúcim kritériom pre záver o prípustnosti dovolania je výlučne zistenie a záver odvolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo, ku ktorému záveru v danom prípade, odvolací súd nedospel.

20/ Do práva na spravodlivý proces, nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov, a ani právo účastníka aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva procesnej strany, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. /III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, IV. ÚS 251/03, II.ÚS 3/97.

21/ Na základe tohto posúdenia Najvyšší súd Slovenskej republiky /§ 35 C.s.p./ dospel k jednoznačnému záveru, že žalobca prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 420 písmeno f/ C.s.p. nepreukázal. Nezrovnalosti a rozpory v tvrdení sporovej strany jednou zo sporových strán, nespádajú do procesných práv účastníkovi konania, ktoré by znemožňovali strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by dochádzalo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22/ Z obsahu odôvodnenia a postupu súdu v danej veci je zrejmé, že uvádzané dôvody ohľadne nesprávneho procesného postupu a nepreskúmateľnosti rozhodnutia z hľadiska posúdenia zakladajúcich dôvodov prípustnosti dovolania, sú nepostačujúce.

23/ Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z

dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy. Na rozdiel od súdu prvej inštancie a súdu odvolacieho nemá možnosť vykonávať dokazovanie. /§ 442 C.s.p. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak ako bol zistený odvolacím súdom. Dovoláním, sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumom nimi vykonaného dokazovania/ vrátane hodnotenia vykonaných dôkazov. Námietky uvedené dovolateľom, teda nemôžu predstavovať namietanú vadu zmätočnosti .

24/ Dovolací dôvod - vada zmätočnosti, nesprávny postup nie je v tomto prípade dovolacím dôvodom odvodeným v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C.s.p.

25/ Prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písmen f/ C.s.p., § 421 ods. 1 písmeno a/ a b/ C.s.p., nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, prípadne súdu prvej inštancie, ktoré vyznelo v jeho neprospech, teda vo všeobecnosti aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná.

26/ Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že nejde o odvolanie prípustné podľa a § 420 písmeno f/ C.s.p., a preto ho podľa ustanovenia § 447 písmeno c/ C.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol.

27/ Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania, dovolací súd neodôvodňuje. /§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p./.

28/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 :0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.